

[Peter Duetoft]

for det er fuldstændig umuligt at forestille sig en regering, hvor man har et parlamentarisk grundlag, der ikke kan enes om udenrigspolitikken. Så det er da altid en beroligelse.

Men det, jeg egentlig bad om ordet for at sige, er, at CD er tilhænger af, at vi skal være medlem af Vestunionen. Det har måske ikke så meget praktisk betydning, men det har en psykologisk betydning, at vi sidder med ved bordet med de andre.

Når det så er sagt, vil jeg godt advare lidt imod, at vi nu bruger alt krudtet på Vestunionsdiskussionen, for det handler altså om at få skabt en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Jeg var i går i Bruxelles med nævnsformændene for de elleve andre EU-lande; da havde vi en diskussion om dette her, og det, vi kunne blive enige om, var, at vi ikke var enige. Det, vi kunne blive enige om, var, at alle de store taler og alle de smukke ord om en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik holder, når det drejer sig om de lette, ukontroversielle konflikter; de holdt, dengang det var Vest mod Øst, for da var det nemlig lettere at tage stilling. Men talerne holder altså ikke, når det drejer sig om Bosnien. De holder ikke, når vi kommer til de virkelige brændpunkter.

Jeg gjorde jeg mig i går til talsmand for – og blev bakket op af flere – at vi nu koncentrerer os om at få skabt en fælles politik og bruger kræfterne på det. Og så må diskussionen om Vestunionen – hvor vigtigt det end er at sidde med ved bordet – blive en bidiskussion i den forstand, at hvis der alligevel ikke bliver nogen fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i EU, hvad nytter det hele så? Lad os bruge kræfterne på at finde nogle løsninger i fællesskab, i stedet for at den danske debat – det er det, jeg frygter – i de næste to år kun kommer til at handle om Vestunionen i stedet for at handle om det, det drejer sig om. Så gå dog sammen om at skabe grundlaget for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik!

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bliver nødt til at tage ordet igen for at sige, at SF ønsker da ikke, at vi til ulidelighed skal diskutere Vestunionen. Vi synes faktisk, at debatten bliver afsporet ved, at vi bliver ved med at diskutere Vestunionen, og derfor var jeg meget glad for det, hr. Peter Duetoft sagde

her til sidst, for det kan være, at vi så kan få skubbet den diskussion derud, hvor den hører hjemme – langt ud i fremtiden, hvor man måske kan diskutere på baggrund af, hvad der sker i virkelighedens verden, for der er jo allerede siden sidst, da vi diskuterede Vestunionen, og til i dag sket meget omkring NATO og Vestunionen, der gør, at diskussionen er en helt anden, end den var tidligere.

Men vi hører idelig fra De Konservative og fra Venstre, at vi bare skal have den dér Vestunion, uden at det er gået op for nogen, at der er sket ændringer, og det er mig magtpåliggende, at vi får slået det fast.

Så vil jeg gerne sige tak, tusind tak, til fru Annette Just. Jeg var ikke et øjeblik i tvivl om, at forholdet var det, at de tre partier, VKZ, ikke vil kunne blive enige om en EU-politik; det er helt givet, at det vil de ikke kunne. Det er stadig omkring dem, der var primus motor i det nationale kompromis, nemlig Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF, at man kan sige, at hovedakslen ligger for, hvad der skal gøres på disse områder op til den næste regeringskonference.

Det håber jeg også vil lykkes i den valgkamp, som vi skal ud i, og som dette jo selvfølgelig ikke handler om. Men den kommende valgkamp kommer også til at handle om vores europæiske samarbejde – meget mere, end det har gjort tidligere. Det var vigtigt at få slået helt fast nu: VKZ er intet alternativ til en Europapolitik i Danmark.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg tror, det er vigtigere at få slået fast, at en KV-regering formentlig også vil stå over for færre betingelser med hensyn til Europapolitikken, ligesom den nuværende regering vil gøre det. Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at en KV-regering også vil få et flertal bag sig, når Danmarks interesser skal varetages i Europa. Jeg vil sige til hr. Peter Duetoft, at jeg går ud fra som en selvfølge, at hvis en KV-regering fandt det rigtigt, at Danmark skulle være med i Vestunionen, ville CD støtte det, og sådan vil der formentlig også være andre partier, der vil komme til den samme konklusion. Det er et spørgsmål, om vi skal have den diskussion nu.

Det, jeg forudser, er, at vi i hvert fald i 1996 bliver nødt til at tage stilling til det, og som jeg